

teise jälle! Minnul üksi on kolm tüddart ja neist tahhan ühe sulle anda, kui sa mo wäimehheks tahhad jada?"

Üks teine pakkus omma ödde ja kolmas omma emma-ödde naeseks.

„Oh sa taewas ja Ma!“ hüdis se leskmees, „nüüd nään kül, et siin küllas naesed on kergetemad sada, kui lehm! Naene on häddaga paar päwa surnud, pakkutakse jubba pool tosinad naesi; agga kui lehm surri, ei tulnud keddagi lehma pakkuma!“

Naese kahjo teiste eest,

Wägga suur ei olnud nüüd,

Olleksid jo aitnud meest,

Mis se lesk neil' annab süüks!

Lehma olleks enne wõtnud,

Mötles: „Kui ma kätte saaks!“

Ennast olleks lesjeks jätnud,

Watama weel mõnneks aaks. —

Kas tahhad?

Üks noormees astus tüddarlapse ette ja küsis: „Kule Marri! kas tahhad mind sada?“

„Oh ei!“ kostis tüdruk; agga kui sa tahhad, woid sa mind sada!“

Wata maale, wata linna,

Tüddarlapsed keif on head,

Sest on raske kosja minna,

Kedda sa neist wõtta tead?

Neid on kül jo hulga seas,

Kelkel sappi külges pais,

Puhkeb siis, kui tanno peas

Sa on itka wiha täis!

Saapa warras.

Brantsussemaal Pariislinnas olli üks kelm, kes tahtis ärrareisida, agga temmal ei olnud õiged saapad jalgas, et woiz teele minna. Selle nõu pärrast läks ühe saabaseppe jure ja tellis ommale ühe pari saapaid, mis teisel hommikul kello 7 ajal piddid trahteri peäle temma kätte todama. Seält läks teise jure ja tellis ka ühe pari, mis teisel hommikul kello 8 ajal piddid temma kätte todama.

Teisel hommikul kello 7 ajal tulli essimenne ja tõi ommad saapad. Kui ta neid jalga kat- sus, siis teggi nenda, kui olleks teine kitsas olnud ja pallus, et meister piddi teist kojo wi- ma ja palko peäl nattikenne ülles löma ja pär- rast löunat jälle ärra toma. Nenda läks se.